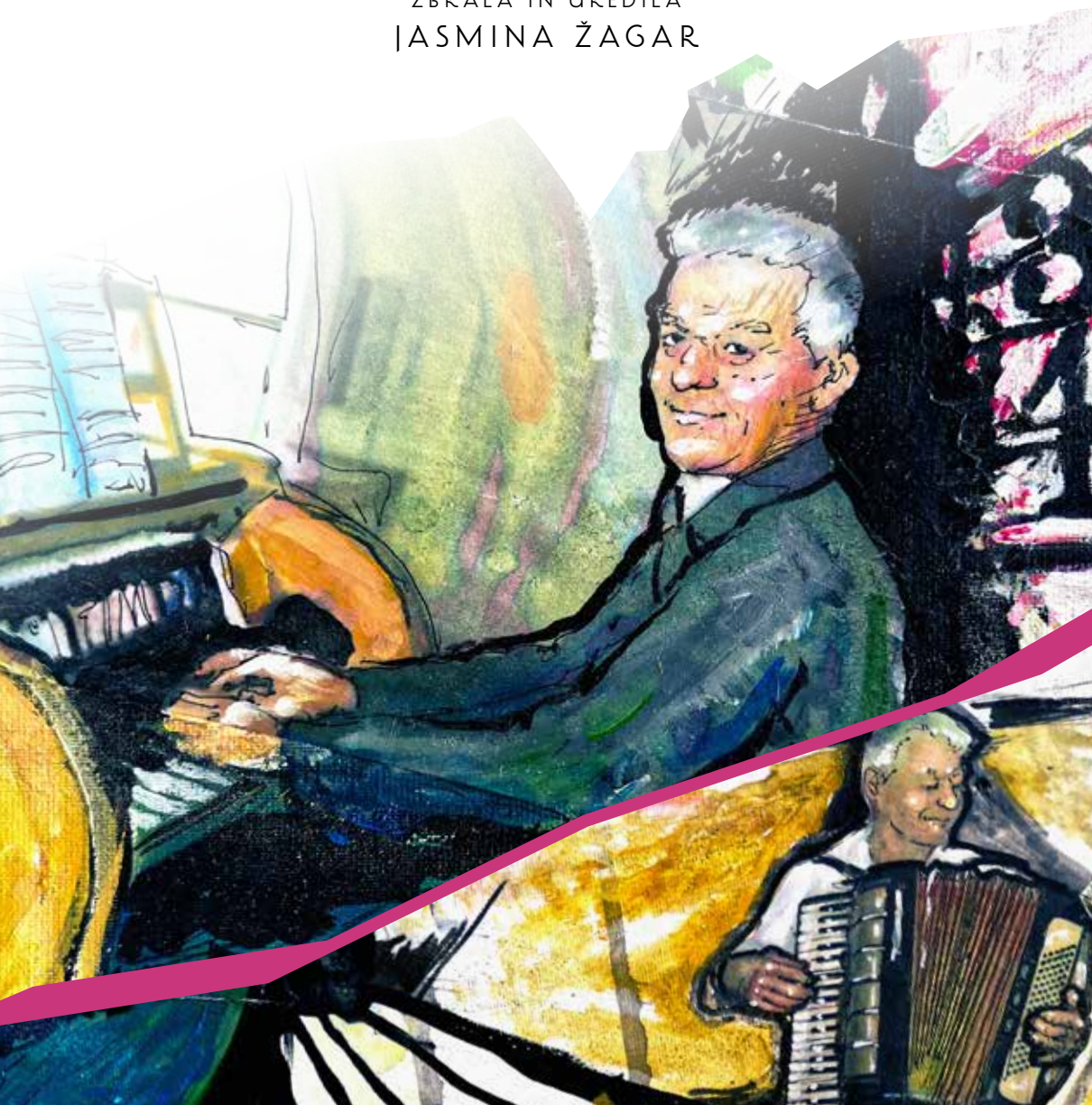

PESMARICA

JANEZ KRANJEC IN NJEGOVE SKLADBE

ZBRALA IN UREDILA
JASMINA ŽAGAR

KAZALO

Pesmarica:	Janez Kranjec in njegove skladbe
Ob letu Janeza Kranjca izdala:	OSNOVNA ŠOLA NOTRANJSKI ODRED CERKNICA
Zbrala, oblikovala in uredila:	Jasmina Žagar
Priredba skladb:	Jasmina Žagar, Katarina Skuk
Jezikovni pregled:	Sabina Jeraj
Grafično oblikovanje in ilustracija:	Martin Petrič
Tehnična pomoč:	Katarina Skuk, mag. Mitja Dragolič
Fotografija in notno gradivo:	arhiv družine Janeza Kranjca
Tisk:	Papirus M&R
Naklada:	2000 izvodov

OBČINA
CERKNICA

Izdajo pesmarice je sofinancirala Občina Cerknica.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

784.6

KRANJEC, Janez, 1932-2008

Janez Kranjec in njegove skladbe [Glasbeni tisk] : pesmarica / zbrala in uredila Jasmina Žagar ; [priredba skladb Jasmina Žagar, Katarina Skuk]. - Cerknica : Osnovna šola Notranjski odred, 2019

ISMN 979-0-709012-89-3
COBISS.SI-ID 302519552

5	ZGODAJ ZJUTRAJ
6	JEZERSKI VAL
7	KRANJČA AJDA – 1998
8	LEP SPOMIN JE NATE, MATI
9	LEPA MOJA NOTRANJSKA
10	MAMICAM
12	NA NOTRANJSKEM
13	POJO NAJ LJUDJE
14	PRI PERKU
17	PRIJATELJI, OSTANIMO PRIJATELJI
18	RES LEPA, NAJLEPŠA JE HIŠA SLOVENSKA
19	SLOVENIJA, MOJA DEŽELA
20	USPAVANKA
21	V GOZDOVIH MENIŠIJE
22	DODATEK: NA GOLICI

ZGODAJ ZJUTRAJ

JANEZ KRANJEC
(6. 3. 1983)

VALČEK

I. ZGO-DAJ ZJU - TRAJ, PO-ZNO ZVE - ČER DE - LA LJU - BA MA - MI - CA. ZA O -
TRO - KE VE - DNO DE - LA NA - ŠA DO - BRA MA - MI - CA.

*Hvala vsem, ki ste kakorkoli pripomogli k nastanku in izdaji pesmarice.
Posebna zahvala gre družini Janeza Kranjca
za vse vire in informacije o skladatelju in njegovem delu.*

1.
Zgodaj zjutraj, pozno zvečer
dela ljuba mamica.
Za otroke vedno dela
naša dobra mamica.

2.
Hlačke šiva, srajčke pere,
kruhek reže, nam ga da.
Za otroke vedno dela
naša dobra mamica.

3.
Za ves trud in za vse delo
nič denarja ne dobi,
če smo pridni in poslušni,
to jo najbolj veseli.

JEZERSKI VAL

(JANEZ KRANJEC)

VALČEK

JANEZ KRANJEC
(14. 1. 1974)

I. JE - ZER - SKI VAL, JE - ZER - SKI VAL, KI

ŽE - NE VE - TER GA IZ DALJ, MI STA - RO ZGOD - BO

ŠE - PE - TA, KAR SKRI - VA - TA GRA - DO - VA DVA.

1.

Jezerski val, jezerski val,
ki žene veter ga iz dalj,
mi staro zgodbo šepeta,
kar skrivata gradova dva.

2.

Jezerski val, jezerski val,
po njem vesla mladenič zal,
od Šteberka prek jezera
ga vabi lučka karlovška.

3.

Rad svojo drago videl bi,
ljubezen fant izkazal ji.
Prevaro, ki ni zanjo znal,
grdo njen oče je skoval.

4.

Pred njim se Karlov'ca odpre
in luč nad njo ugasne že ...
Srce ljubeče in gorko
tonilo je v jezersko dno ...

5.

Jezerski val, jezerski val
mi staro zgodbo šepeta,
jezerski val, jezerski val
ljubezen mlado je končal ...

KRANJČA AJDA - 1998

(JANEZ KRANJEC)

VALČEK

JANEZ KRANJEC
(5. 9. 1998)

1., 2. TI - SOČ - LET - JA AJ - DOV CVET ŽE KRA - SI NAM PO - LJA, NAM OD

ŽGAN - CEV AJ - DO - VIH PRI - DE DO - BRA VO - LJA.

3., 4. DA - NES VI - DIŠ JO LE MA - LO - KJE CVE - TE - TI,

SLI - ŠIŠ RED - KO - KJE ŽA - NJI - CE PE - TI ...

VSI ZA - TO SE ZDAJ PO - VE - SE - LI - MO

IN ŽA - NJI - CAM NA ZDRAV - JE IZ - PIJ - MO!

1.

Tisočletja ajdov cvet
že krasi nam polja,
nam od žgancev ajdovih
pride dobra volja.

2.

Ajdo cenil je moj ded
bolj kot vse potice,
brale so čebele med,
žele jo žanjice.

3.

Danes vidiš jo le malokje cveteti,
slišiš redkokje žanjice peti ...
Vsi zato se zdaj poveselimo
in žanjicam na zdravje izpijmo!

4.

Drugo leto spet bo ajda dozorela,
tja na jesen pa jo bom požela.
Pridite 'z doline gor, čez klance,
k nam na Kožljek na ajdove žgance!

LEP SPOMIN JE NATE, MATI

(JANEZ KRANJEC)

VALČEK

JANEZ KRANJEC
(8. 7. 1975)

1. LEP SPO - MIN (LEP SPO - MIN) JE NA - TE, MA - TI,
IZ O - TRO - (IZ - O - TRO -)ŠKIH MO - JIH LET,
VI - DEL SEM (VI - DEL SEM) TE KDAJ JO - KA - TI,
SLI - ŠAL LE - PE PE - SMI PET'.

1.

Lep spomin je nate, mati,
iz otroških mojih let,
videl sem te kdaj jokati,
slišal lepe pesmi pet'.

2.

Ko solzne oči si imela,
vprašal sem se: »Le zakaj?«
Nisem vedel, da bedela
tudi zame si kedaj.

3.

Ah, skrbi težke, moreče,
niso mimo tebe šle,
malo si užila sreče,
ti, daritev za nas vse.

4.

Kadar pa si prepevala,
bilo je pri nas toplo,
s pesmijo si nam vlivala
v srca mlada vse lepo.

5.

Danes pojemo ti pesem,
pesem hvale iz srca,
za ves trud, za jok, za pesem,
hvala tebi, mamica!

LEPA MOJA NOTRANJSKA

(JANEZ KRANJEC)

POLKA

JANEZ KRANJEC
(16. I. 1978)

1. LE - PA MO - JA NOT-RANJ - SKA JE MED HRI - BI SKRI - TA
IN Z GOZ-DO - VI TEM - NI - MI SKO - RAJ VSA PRE - KRI - TA.
NAJ - BOLJ MI PRI SR - CU JE JE - ZE - RA GLA - DI - NA,
SAJ JE TAM MOJ ROJST-NI KRAJ, MO - JA DO - MO - VI - NA.

1.

Lepa moja Notranjska je med hribi skrita
in z gozdovi temnimi skoraj vsa prekrita.
Najbolj mi pri srcu je jezera gladina,
saj je tam moj rojstni kraj, moja domovina.

2.

Od Snežnika belega tja do Menišije
dobri so ljudje doma, lepe domačije.
Bločani, Meniševci, Blatarji, Ložani,
vsak, kdor vince pije rad, naj zapoje z nami!

3.

Lepo iti je v gore in na naše morje,
včasih pa še lepše je tam, kjer kmetič orje.
Lepa je pri nas pomlad, vse diši po cvetju,
po prisojnih pa bregih čriček uživa v petju.

4.

Hej, prijatelj, pridi k nam, v lepe naše kraje,
videl boš, kaj lepega Notranjska nam daje!
Šilce prave slivovke ti bo kri pogvalo,
notranjsko ti bo dekle pravi nagelj dalo!

MAMICAM

(JANEZ KRANJEC)

JANEZ KRANJEC
(5. 4. 1974)

POČASI

I. VSE MA-MI-CE DA-NES SVOJ PRA-ZNIK SLA-VI - JO, MOŽ-
JE IN O - TRO-CI JIM SRE-ČO ŽE - LI - MO, ŽE-
LI - MO JIM ZDRAV - JA, DA BO - DO VE - SE - LE, DA
DO-MEK NAŠ SKROM - NI LJU - BO BO-DO GRE - LE.

TEMPO VALČKA

2. KO - MU ŠO - PEK PR - VIH ROŽ, KI VI - GRED JIH ZBU - DI, KO - MU DAM NAJ
PES - MI SPEV, KI V SR-CU SE RO - DI, KO - MU NAJ ZA - U - PAM BOL, KI V DU-ŠI
MI LE - ŽI? KO - MU DRU - GE - MU VSE TO KOT SVO - JI MA - TE - RI!
3. NJEJ, KI JE POD SR - CEM ME Z LJU - BE - ZNI - JO NO - SI - LA, NJEJ, KI JE RO -
DI - LA ME IN ME LE - PO U - ČI - LA, NJEJ DOL - ŽAN ZA - HVA - LO SEM IN PRA - VO
SPO - ŠTO - VA - NJE, O - NA, KI E - DI - NA JE, ZA - SLU - ŽI VSE PRI - ZNA - NJE! 4. IN

POČASI

MA-MI, KI V GRO-BU ŽE DAV-NO PO - ČI - VA, V SPO-
MI-NU PA MO - JEM O - STA-LA JE ŽI - VA ... PO-
RO-MAL BOM H GRO-BU, OB NJEM PO - ŽE - BRAL, V ZA-
HVA-LO, DA ŽIV SEM, JI BOM SVEČ - KO PRI - ŽGAL. MMM MMM

1.

Vse mamice danes svoj praznik slavijo,
može in otroci jim srečo želimo,
želimo jim zdravja, da bodo vesele,
da domek naš skromni ljubo bodo grele.

2.

Komu šopek prvih rož, ki vigred jih zbudi,
komu dam naj pesmi spev, ki v srcu se rodi,
komu naj zaupam bol, ki v duši mi leži?
Komu drugemu vse to kot svoji materi!

3.

Njej, ki je pod srcem me z ljubeznijo nosila,
njej, ki je rodila me in me lepo učila,
njej dolžan zahvalo sem in pravo spoštovanje,
ona, ki edina je, zasluži vse priznanje!

4.

In mami, ki v grobu že davno počiva,
v spominu pa mojem ostala je živa ...
Poromal bom h grobu, ob njem požebiral,
v zahvalo, da živ sem, ji bom svečko prižgal.

NA NOTRANJSKEM

(JANEZ KRANJEC)

POLKA

JANEZ KRANJEC
(18. 1. 1979)

1.-4. ŠI KDAJ SLI - ŠAL FAN-TE PE - TI, KO SE POD VE - ČER ZBE - RO, SI KDAJ VI-DEL ZE -LE - NE-TI NA-ŠO LE - PO NOT -RANJ - SKO?

5. ČE TE-GA DO -ŽI-VEL NI - SI, PRI-DI K NAM NA NOT -RANJ - SKO, SRE -ČAL NO-VE BOŠ PRI - JA - T'LJE, V SR-CU SPET TI BO LE - PO!

1. Si kdaj slišal fante peti, ko se pod večer zbero, si kdaj videl zeleneti našo lepo Notranjsko?

2. Ali si kdaj v sončnem dnevu v jezera zrl bistri val in v drevaku s svojo drago tja pod Javornik veslal?

3. Si kdaj gledal z vrh Snežnika, ko v jeseni vse zori in ko v tisočerih barvah naša Notranjska žari?

4. Pa na Bloški si planoti že v zametih kdaj ostal, ko si iskal to, kar Bločan pred stoletji je že znal?

5. Če tega doživel nisi, pridi k nam na Notranjsko, srečal nove boš prijat'lje, v srcu spet ti bo lepo!

POJO NAJ LJUDJE

(JANEZ KRANJEC)

JANEZ KRANJEC
(21. 3. 1982)

MAESTOSO

PO - JO NAJ LJU-DJE! PO - JO NAJ LJU-DJE! PO - JO NAJ, PO-TEMPO KORAČNICE

JO NAJ LJU-DJE! 1., 2. PO - JO NAJ PE - SEM MA-TER IN O - ČE-TOV, PA-STIR-SKO PE-SEM, KI S PLA-NIN PRI -VRE, PO - JO NAJ PE-SEM DE - LAV-CEV IN KME-TOV, O ROD - NI ZE-MLJI PO - JE NAJ SR - CE. 1. 2. 3. PO - JO NAJ PE-SEM

O LJU-BE-ZNI VE - ČNI, KI V SVE-TU VSEM IZ - BRI - ŠE NAJ GOR - JE, ZA - POJ - MO PE-SEM IN BO-DI-MO SRE - ČNI, SI - NO - VI, HČE-RE SMO SLO-VE-NI-

MAESTOSO

JE! PO - JO NAJ LJU-DJE! PO - JO NAJ LJU-DJE! PO - JO NAJ, PO - JO NAJ LJU-DJE!

Pojo naj ljudje! Pojo naj ljudje!
Pojo naj, pojo naj ljudje!

1. Pojo naj pesem mater in očetov, pastirsko pesem, ki s planin privre, pojo naj pesem delavcev in kmetov, o rodni zemlji poje naj srce.

2. Pojo naj pesem ribičev z Jadrana in spev, ki onstran Soče je doma, pojo otožno pesem Korotana, naj pesem naša ne pozna meja.

3. Pojo naj pesem o ljubezni večni, ki v svetu vsem izbríše naj gorje, zapojmo pesem in bodimo srečni, sinovi, hčere smo Slovenije!

Pojo naj ljudje! Pojo naj ljudje!
Pojo naj, pojo naj ljudje!

PRI PERKU

(JANEZ KRANJEC)

JANEZ KRANJEC
(4. 7. 1975)

POLKA

I., 2., 5. PRED HI - ŠO KAM-NI - TA MI - ZA STO - JI, PREK LO - KE POD JA - VOR-NIK

PE - SEM DO - NI. KA - KO BI NE PE - LI, VE - SE - LI BI - LI, PRI -
KONEC

JA - TELJ NAŠ LOJ - ZE SVOJ PRA - ZNIK SLA - VI. 2. SMO - JAL: 3., 4. "PRI -

JA - TE-LJI MO - JI, PO - ŠTE - NI BO - DI - TE! LJU - BI - TE TA KO - ŠČEK SLO -

VEN - SKE ZEM - LJE! NI - KO-LI TU - JI - NE SI NE ZA - ŽE - LI - TE, BO -
OD * DO KONCA

DI - TE VE - SE - LI, SAJ NOT - RANJ-CI STE!" 4. PRI - STE!" 5. PRED

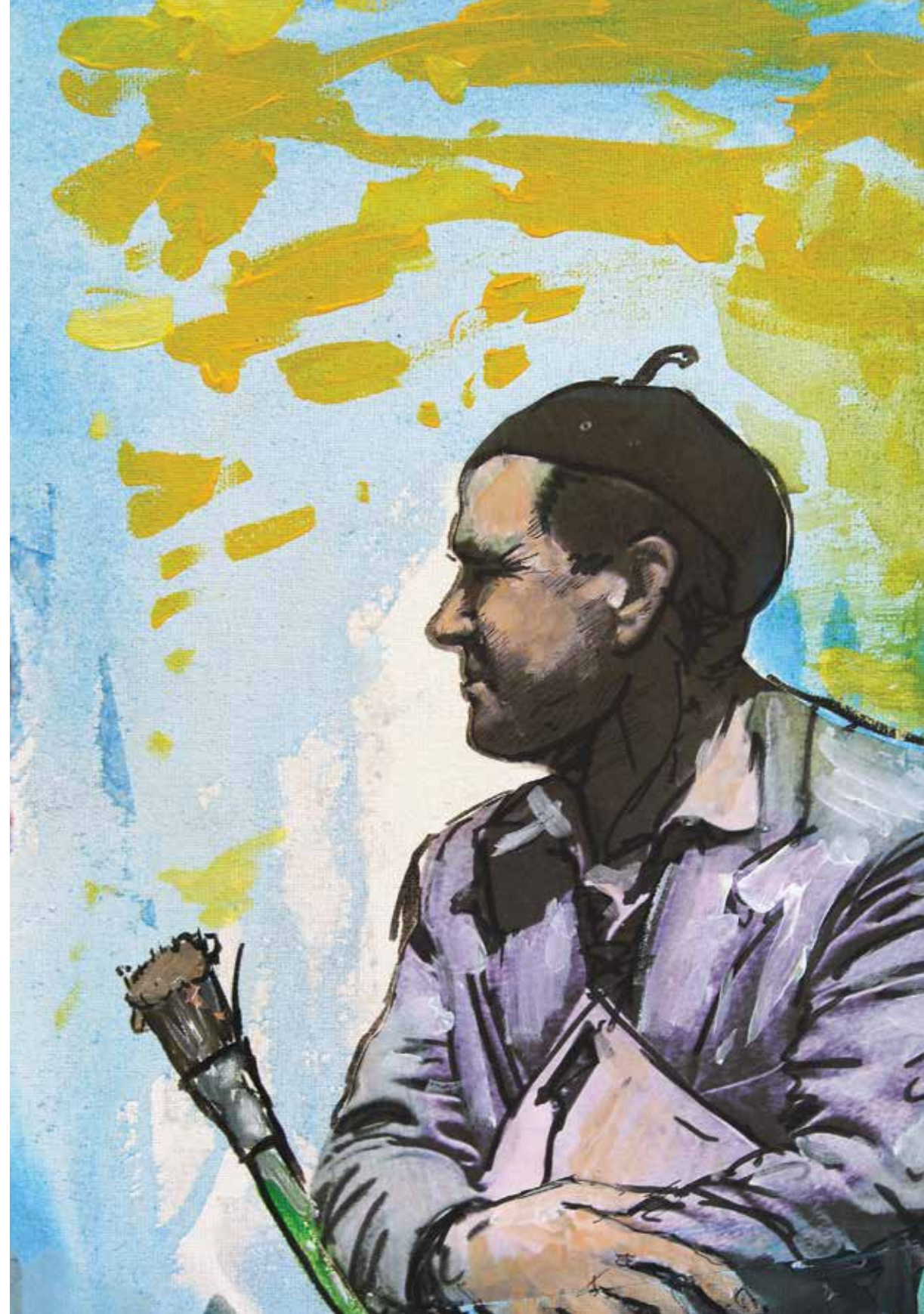
1.
Pred hišo kamnita miza stoji,
prek loke pod Javornik pesem doni.
Kako bi ne peli, veseli bili,
prijatelj naš Lojze svoj praznik slavi.

2.
Smo pesem odpeli, Lojze je vstal,
naj kupice dvignemo, nas je pozval:
»Izpijmo, prijatelji, vince do dna!«
Od sreče ves ganjen nam to je dejal:

3.
»Prijatelji moji, pošteni bodite!
Ljubite ta košček slovenske zemlje!
Nikoli tujine si ne zaželite,
bodite veseli, saj Notranjci ste!

4.
Prijatelji moji, še pesmi zapojte,
ki pela jih mati ob zibelki je;
ljubezen do zemlje je naše vam dala,
bodite ponosni, da Notranjci ste!«

5.
Pred hišo kamnito miza stoji,
za Križno goro se že jutro budi.
Še enkrat zdravica naj zadoni:
»Naj Lojze še dolgo in srečno živi!«

PRIJATELJI, OSTANIMO PRIJATELJI

(JANEZ KRANJEC)

JANEZ KRANJEC
(17. 3. 1995)

POLKA

I., 2., 3. PRI - JA - TE - LJI, O - STA - NI - MO PRI - JA - TE - LJI! O - STA - NI - MO PRI -

JA - TE - LJI VSE ŽI - VE DNI! NA SVE - TU TO ZA - RES NAJ - LEP - ŠE SE MI

ZDI, ČE SO LJU - DJE MED SA - BO SI PRI - JA - TE - LJI! OB -

JE - MI - MO SE ČEZ RA - ME, NAJ PE - SEM NAM IZ SR - CA VRE! PO -

ŠTEN PRI - JA - - TELJ JE LAH - KO VEČ

VRE - DEN KA - KOR VSE ZLA - TO! SAJ - TO!

1.
Prijatelji, ostanimo prijatelji!
Ostanimo prijatelji vse žive dni!
Na svetu to zares najlepše se mi zdi,
če so ljudje med sabo si prijatelji!

REFREN
Objemimo se čez rame,
naj pesem nam iz srca vre!
Pošten prijatelj je lahko
več vreden kakor vse zlato!
Saj zvest prijatelj je lahko
več vreden kakor vse zlato!

2.
Prijatelji, ostanimo prijatelji,
ko bomo šli po svetu, vsak svoje poti.
Čez mnogo let pa spet se bomo srečali,
čutili to, da smo si še prijatelji!

REFREN

3.
Prijatelji, bodimo res prijatelji,
saj istega rodu smo, iste smo krvi!
Slovenci smo, Slovenci pojemo radi!
Zapojmo zdaj: »Slovenska pesem naj
živi!«

REFREN

RES LEPA, NAJLEPŠA JE HIŠA SLOVENSKA

(JANEZ KRANJEC)

JANEZ KRANJEC
(16. I. 1985)

POČASNI VALČEK

I. RES LE - PA, NAJ - LEP - ŠA JE HI - ŠA SLO - VEN - SKA,
KA - DAR NA GAN - KU RDEČ NA - GELJ CVE - TE,
LJU - BA JE ME - NI SLO - VEN - SKA MLA - DEN - KA,
KA - DAR NA PR - SI MI NA - GELJ PRI - PNE.

1.

Res lepa, najlepša je hiša slovenska,
kadar na ganku rdeč nagelj cvete,
ljuba je meni slovenska mladenka,
kadar na prsi mi nagelj pripne.

2.

Kjerkoli po svetu Slovenci živijo,
kjerkoli slovenska se pesem glasi;
nageljni rdeči tam v oknih žarijo,
krasijo domove slovenskih ljudi.

3.

Zavedna Slovenka, zaveden Slovenec,
kar mati uči ga, zatajil ne bo;
ponosen pripel si bo nagelj rdeči,
o nageljnih pesem zapel bo lepo.

SLOVENIJA, MOJA DEŽELA

(FANI KEŠPRET)

JANEZ KRANJEC
(II. 12. 1989)

MOGOČNO

I. SLO - VE - NI - JA, SLO - VE - NI - JA, MO - JA DE - ŽE - LA!
KAK - ŠNE LE - PO - TE I - MAŠ! KAK - ŠNE LE - PO - TE I - MAŠ! MED
HRI - BI SE VI - JE SO - ČA V DA - LJA - VO,
V NJEJ SE ZR - CA - LI MO - DRI - NA NE - BA,
V NJEJ SE ZR - CA - LI MO - DRI - NA NE - BA.

1.

Slovenija, Slovenija, moja dežela!
Kakšne lepote imaš! Kakšne lepote imaš!
Med hribi se vije Soča v daljavo,
v njej se zrcali modrina neba,
v njej se zrcali modrina neba.

2.

Slovenija, Slovenija, moja dežela!
Mati si gôri Triglav, mati si gôri Triglav!
Dvigaš mogočno svoj vrh v višave
ljudstvu slovenskemu v ponos in pozdrav,
slovenskemu ljudstvu v ponos in pozdrav.

3.

Slovenija, Slovenija, moja dežela!
Dajem ti svoje srce, dajem ti svoje srce,
da bo pod lipo še dalje živelo
ljudstvo slovensko in tvoje ime,
ljudstvo slovensko in tvoje ime!

USPAVANKA

(JANEZ KRANJEC)

JANEZ KRANJEC

(10. 2. 1977)

ZMerno

1. MA - MI - CA PO - JE: "A - JA - TU - TA - JA,
 SLAD - KO ZA - SPAN - ČKAJ, DE - KLI - CA MO - JA,
 SAJ SI V NAJ - LEP - ŠIH O - TRO - ŠKIH DNEH,
 O, LE ZA - SAN - JAJ O LE - PIH RE - ČEH!"

2. SPAN - ČEK PRI - DE, PUN - ČKO PO - BO - ŽA

POČASI ZELO ZADRŽI

IN JO ZA - ZI - BLJE V SLA - DEK SEN, DA BO SPET ZDRA - VA
 IN NA - SPA - NA SE PRE - BU - DI - LA V SON - ČEN DAN.

1.

Mamica poje: »Ajatutaja,
 sladko zaspančkaj, deklica moja,
 saj si v najlepših otroških dneh,
 o, le zasanjaj o lepih rečeh!«

2.

Spanček pride, punčko poboža
 in jo zaziblje v sladek sen,
 da bo spet zdrava in naspana
 se prebudila v sončen dan.

V GOZDOVIH MENIŠIJE

(JANEZ KRANJEC)

JANEZ KRANJEC

(29. 7. 1995)

Počasni valček

1., 2. NE - DA - LEČ OD ME - STA LE - ŽI ME - NI - ŠI - JA, PRE - KRI - TA Z GOZ - DO - VI PO -
 NU - JA TI MIR. TU SRE - ČAL BOŠ LOV - CA, JE - LE - NA, GOZ - DAR - JA IN
 TEMPO VALČEK
 SLI - ŠAL ZVO - NJE - NJE, KO PRI - DE VE - ČER. BREJ - NI - ŠKI STU - DEN - ČEK TI
 ZDRAV - JA BO DAL, V GOZ - DAR - SKI BOŠ KO - ČI SE SLAD - KO NA -
 SPAL. OB VRIS - KA - NJU KOS - CEV SE BOŠ PRE - BU -
 DIL IN ZDRAV BOŠ, KOT BI SE ŠE EN - KRAT RO - DIL.

1.

Nedaleč od mesta leži Menišija,
 prekrita z gozdovi ponuja ti mir.
 Tu srečal boš lovca, jelena, gozdarja
 in slišal zvonjenje, ko pride večer.

REFREN

Brejniški studenček ti zdravja bo dal,
 v gozdarski boš koči se sladko naspal.
 Ob vriskanju koscev se boš prebudil
 in zdrav boš, kot bi se še enkrat rodil.

2.

V spominu boš nosil ta kraj vse življenje,
 saj je Menišija naš zemeljski raj,
 po njej se porajalo bo hrepenenje
 in rad se boš vračal k nam zopet nazaj.

REFREN

NA GOLICI

(JANEZ KRANJEC)

POLKA

SLAVKO IN VILKO AVSENIK

1. Na Golici je vse belo, očnice cveto, nad Golico razprostira jasno se nebo. V dan pomladni je odeta vsa Slovenija, pot pod noge, gremo gor, ljubitelji gora!
2. Zrak je svež, dehti narcisa, v dalji zvon zvoni, tam na skali vrh previsa stari gams stoji, brez skrbi smo, lep občutek v srcih nam leži: v gorah smo vsi sestre, bratje, vsi prijatelji!
3. Mladi fant na vrh' Golice srečen je, žari mu lice, v daljo zre, sladko smehlja se in pogled po dečvah pase, saj s harmoniko veselo je ogrel že družbo celo, to poskočno, lepo polko zdaj za nas igra.
4. Dvoje sreča se oči, ljubezen nova zagori, Golica je en sam lep cvet, najboljši zdaj je svet!
5. Mrak je padel na Golico, krasen je večer, utihnila harmonika je, vse okrog je mir ... Parček pa tesno objet poda v dolino se, spremlja sreča ga, ljubezen, vznikla vrh gore.

